

»'Ας τῶρωμε, Θεούλη μου, αμίως ν' ἀμολάρωμε,
ἄς τῶρωμε, Θεούλη μου... καὶ τώρα ποῦ 'χαρῆκαμε
τρώμας μαρίνας ἔλαι μαε 'στὰ γίγχι μαε ἄς πάρωμε
γιά νὰ κηρύξωμε μ' αὐταῖς «βερῶτε καὶ τὸ 'βρήκαμε.»

»'Ας τῶρωμε, Θεούλη μου, τὴν ἄλλην ἐβδομάδα
τώρα ποῦ 'μπῆκε Κριζῆς 'στὸν στόλο τὴν ἀρμάδα...
ἄς τῶρωμε, Θεούλη μου, μὲ τοῦτο νὰ μὴ ριψώμε,
κι' ὅπου τὰ δίκτα εἴρωμε κουπὸν νὰ ψαρίψωμε.

«Ὀλοι 'στὰ καραβία μέσα,
τὸν Ἰόραϊο 'στὸ τιμόνι,
κι' ἔγχι μόλα ἔγχι λίσσα
γιά νὰ 'δρῶμε τὸ κουπὸν.»

Γ.

Βογγυὸν λαγκάδια, κοιλάδες, ἔρη,
κι' ἔτσι φαναζοῦν κι' οἱ σπαθοφόροι:
«'Αχ! ἄς τὸ 'βρῶμε κι' αὐτὰ, Θεούλη,
νὰ μὴ φανοῦμε τῆς ὀδῆς μούλι,
κι' ὁ Ἰζιώτης Κόρπας νάβηθε καθβάλα,
ποῦγι καὶ πένα, ποῦγι καὶ πάλια,
κι' εἶναι σπαθατὸς μὲ τιτρακόσια
καὶ 'στοῖς σπαθατὸς θὰ κάμη τόσα.»

Γιὰ τὸ κουπὸν μὰς πῆνανε μούρλα...
ἔμπρὸς τρουμπέταις, ἔμπρὸς ταμπούρλα...
γιὰ τὸ κουπὸν τόπο 'στὸν ὄμο...
τροχάδην ἔλοι καὶ πάρτε δρόμο.
Φραγμὸ 'στὴ δόξα ἐκίνο στικε,
νύκτα καὶ 'μέρα τὸ βλαστημῶ,
μὲ τὸ σπαθί μου καὶ τὸ τουφέκι
γιὰ τοῦτο τρέχω καὶ πολεμῶ.

'Ἐρῆς το, Θεούλη, παράδες σκόρπα,
κάθε κανάγιας νὰ φαῖ τράκο,
τὸ Στέμμα νάχη κοντὰ τὸν Κόρπα
καὶ νὰ μὴ λῆμα ἐκέρπο ντὶ μπάκος.»

Ζ.

Μάννα σοῦ λῆω δὲν 'μπορῶ γιὰ τόκος νὰ δουλεύω,
σὰν τσίρο μ' ἐκατόντησι μὲ τίποτα καταδική,
κι' ὅσο κι' ἂν καταγινοῦμαι κι' ἂν προσπαθῶ νὰ κλέβω
ἔχ' ἡ πατάτα μὲ ὄραχημὴ κι' ἔζηνα τὸ ραδιόκι.
Μάννα θὰ ρίγω, ἔγε γεγὰ, κι' ἔδω πηγαίνου ν' ἄλλοι...
μὲ τὸ τοκομερίδιο δὲν μοῦμινε κεφάλι.

Γι' αὐτὸ βαρεὶ λυπητερά καθ' 'Ἐκκλησιαζ καμπάνα
καὶ δῆρν' ἡ μάννα τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὸ μάννα,
καὶ τὰ πουλιὰ ποῦ κελαιδοῦν κι' ἐκίνα ποῦ γκαρίζουν,
τοῦ κήπου τοῦ Βασιλικοῦ τὸλόχρωτο παγωνί,
τοῦ Μοντενίγρου τῆγρια θηρία ποῦ μουγκρίζουν,
ὄλα θαρρῶ πὸς μ' ἔρωτοῦν ἂν 'βρήθ τὸ κουπὸν.»

'Ὅπου καθίσω καὶ σταθῶ γι' αὐτὸ καυγάς μεγάλος,
γι' αὐτὸ 'ρωτῶ μὲ σεβάρὸ καὶ κάθε παπαγάλος.

κι' ἂν πᾶω 'στὴν Κολοκοῦθὸ κι' ἂν πᾶω 'στὰ Πατήσια,
αἰ γίνα καὶ αἰ λείφανο, αἰ γάμο καὶ βαπτῆσια,
γιὰ τὸ κουπὸν μοναχὰ ταῦτά μου ξεκουραίνονται
κι' ἄλλοι χαροῦνται γι' αὐτὸ κι' ἄλλοι θλιμμένοι φαίνονται.

Καὶ λένε νέοι, γέροντες, γυναῖκες καὶ μαρὰ:
«ἄς τῶρωμε, Θεούλη μου, καὶ τοῦτη τῆ φορά,
καὶ πρὶν μεγάλους καὶ μικροὺς ὁ Ἰαριγώτης ὄισα
ἄς ζημερώση μὴν αὐγὰ καὶ μὴ μεγάλ' ἡμίρα,
'στὴν κάσσα τοῦ Καλογεργὴ ἑλάκαιο νὰ πῆσι,
ὅπου κι' ἐκείνος ν' ἀπορῆ πὸς 'βρήθη' ἐκεῖ πέρα.»

'Ας τῶρωμε νὰ ράνωμε μ' ἀνθῶς τὸν Βασιλῆα,
νὰ βάλῃ τὸ Ραλλὰκι μὲ 'στὸν Λόρδο τὰ γαλιὰ,
στεφανωμένους νὰ σταθῶ 'στὸν Μαν τὸ γρασιδί,
τοὺς δανειστὰς πατάκορρα νὰ λούσω μὲ βρσιόδι,
νὰ φάω τσίρους τρωπαντοῦς κι' ἄγγουρια μὲ τῆς φλούδας,
κι' ὁ Ραλλῆς μὲ τὸν Λεμονὴ νὰ πῆνουν πεταλούδας.

'Ας τῶρωμε νὰ τρίζωμε κι' ἐμῆς 'στὰ περιθάλι...
ἀνάθεμα σας χρήματα, καλὰ σας λένε βόλια.
'Ας τῶρωμε γιὰ νὰ σκορπῶ τὰ γρόσα σὰν στραγάλια
κι' ἐκίνοις ποῦ ζαπλόνηται εἰς τὴν πορφυρ' ἀπάνω,
καὶ νὰ εἰστοῦν μὲ μὴ φωνὴ στεριάζει καὶ περιγέλιμα:
«σαποῦνι δώσετε 'στὸν Πίτ, σκονί 'στὸν Καρπαῆνο.»

Καὶ ὄλγαις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τὰ τοῦ Ροῦδου «Εἰδῶλα», μελέτη γλωσσική,
εἰς ἄκρον περιπούδατος κι' ἐπιστημονική,
μὲ σκόμματα, μὲ σαρκασμοὺς, μὲ σεβάρ' ἄσεται,
ποῦ τὴν ἐτύπωσε κομψὰ ἡ προσφιλες «Ἐστία».
Δραγματὶ μονάχα τίσσερες τοῦ τέλους ἡ τιμὴ
κι' ἀπ' ὄλους ἀγοράζεται σὰν χάστικο ψωμί.

Εἰς τὸν «Παρνασσὸ» κονταῖρο τὴν Τετάρτ' ἡ Σιεμεντί
κι' ὄλοι κι' ὄλαις σας νὰ πᾶτε νὰ περάση τὸ σκελιτί.

Οἱ ράπτει 'Αἰδονοῦλοι—μεγάλο τόνομά των—
εἰς τὸν Σταδίου τὴν ἰδὸν μετακῆσαν ἰσχύατος,
κι' ἤλθαν κοστούμια θεινὰ εἰς τὸ Κατάστημα των
καὶ πρώτος πρώτος ἔπαισε ὁ Φασουλῆς τρεμάτος.
Τὶ καμαρίας τῆς δοκιμῆς καὶ κάμαρας μεγάλας
καὶ τί καθρίττας ἀκρίβοι σ' ρωσιτινάδας σῆλαις !...
ἐκεῖ καὶ νέον γραβιτῶν πολλὰ τῆς ὥρας εἶδη,
ἐκεῖ καὶ κάθε ψιλικό καὶ ζηλευτὸ στολιό.
Μὲ νὰ καὶ φῶς ἡλεκτρικό... τί ὡμώρηρὰ περίσσια !...
'Αἰδονοῦλοι δὲςκολεθὰ θὰ 'βρῆς κι' 'στὰ Παρίσια !

Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Κολοκοῦτρώνη,
ποῦ μὲ τὰς ἐξετάσεις του τὰς διπλωματικὰς
ἔγινε τῶρ' ἀκόλουθος καὶ συγχοκαμαρόνι,
τιμῶν τὰς παραδόσεις του τὰς προπατριάδας,
καὶ λῆε σ' ὄλους κι' ὁ Κωστής πὸς μὲ διπλωματικὰς
τῆς Κολοκοῦτρωνικαῖς θὰ λύση ἁμαρτίας.